

Finnország – diákszemmel

A finnek nyitottak és kedvesek, ez a második dolog, amit Finnországban megállapíthattunk. Az első pedig, hogy gyönyörű az ország. Igen... egy hely, ahol szinte történelmi felfedezésnek számít egy eldobott doboz vagy zacskó felfedezése az utcán. Nekünk sem sikerül ezzel betörni a köztudatba. Tisztaság és környezettudatosság.

Az élménybeszámoló írása közben felvillannak az őszi közös élmények, hiszen meghívásunkra egy hetet töltötték itt a finn diákok és tanáraik, hogy a messze földön híres Szilvanap eseményei mellett szűkebb környezetünket, annak látnivalóit, mindennapi életünket megismerjék. Mozaikszerűen tűnnek elő az emlékezetesebb programok, a kenutúra a Körösön, az Erzsébet-ligeti séta a Ruzicskay-emlékházhoz, a kirándulás Ópusztaszerre és Szegedre, a kézműveskedés Dombovári Zita tanárnő magával ragadó, hivatását szerető egyéniségével, a floorball meccs a tornacsarnokban, a meghívás a Székely Mihály

Szakképzőiskola tanulói által készített és felszolgált szilvas gombóc kóstolóra. Itt egy asztalhoz ülhattünk a hozzájuk Ramsgate-ből idelátogató angol diákok és tanárok csoportjával.

A búcsúest a bemutatott angol jelenetünkkel, iskolánk néptáncosainak bemutatójával, s a már majdnem táncházi hangulatot idéző együtt táncolás, mind-mind maradandó emlék, amelyeket nemcsak most,

e cikk írása közben jó visszaidézni, de kinn létünk egy hete alatt is megkönnyítette a társalgás menetét „közös múltunk” felelevenítése.

Január 28. fél 2: gyülekezés a Vajda előtt. Buszozás. Várakozás. A reptér összes boltjának végigjárása. Felszállás. Repülés. Leszállás. Buszozás. Mindezt röpké 12 óra alatt. A Helsinki és Joroinen közti úton beiktatott vacsorára (ami jelen esetben inkább nevezhető éjjeli ét-

kezésnek) Timo, az iskolaigazgató hívott meg bennünket. Az est hátralevő részét a Joronjálki Hotelban töltöttük.

Másnap már ismerős arcokat is láthattunk, hiszen finn barátainkkal járhattuk be Jorionent és az iskola épületét. Este pedig már mindenki a vendéglátó családjánál aludt. Egy hét alatt sok mindent kipróbálhattunk és megnézhattunk. Frugard Manor, óra látogatások, előadás Finnország történelméről, Kuusikko Farm... Hétfőn pedig Samppa Lajunen, finn olimpiai bajnok síugró, tartott előadást az iskola diákjainak. A program célja, hogy tudatosítsák a tanulóknak, hogy mindenki tehetséges valamilyen és céljaikat kitartó munkával elérhetik. Természetesen a legismertebb finn szokást sem hagyhattuk ki. Kedden a szánkózás után együtt mentünk szaunázni. A kellemes 80°C után pedig jöhetett a jeges tó vize, illetve a hó. S ez nem csak nekünk volt újdonság, bizony a finnek közt is volt olyan, aki először merült jeges vízbe.

A hét pedig gyorsabban telt, mint gondoltuk és igen hamar elérkezett a haza indulás napja. A busz indulásáig (00:20) az időt még együtt töltöttük az iskolában. A hazaút hosszabbnak is tűnt és az odafele út izalmát a kimerültség váltotta fel.

Mégis örömmel emlékszünk vissza...

Hanzó Bettina, Jancsó Brigitta, Kapás Ágnes, Králik Nóra, Lestyán Ibolya, Molnár Benedek, Pentaller Dorottya, Szakács Balázs, Tóth Ildikó, Papp Helga (Vajda Péter Gimnázium 12. B)

Vízi kiruccanás

Természetes élőhelyükhöz hasonló körülmények között volt alkalma cápákat, rájakat, piranjákat, rákokat, változatos színekben pompázó halakat és egyéb vízi, illetve víz közeli élőlényeket szemügyre vennie a szlovák óvoda Napraforgó csoportjának, akik a Víz Világnapja alkalmából Budapestre utaztak március 25-én. Már maga az utazás is nagy izgalmat váltott ki az iskolába készülő gyermekek körében. Élmény volt számukra az idegen környezet minden ingere, a személynélvönő, a mozgólépcső, a szökökút, a csábító kirakatok, sőt, még a hosszú séta is. Az utazástól félfáradt állapotban megérkező nagycsoportosok a Tropicariumba belépve új erőre kaptak, hiszen természetes kíváncsiságuk vezette őket akváriumtól-akváriumig, sohasem látott színpompás uszonyosok, kígyók, krokodilok, icurka-picurka selyem majmok, gyíkok és kúszó mászó élőlények kellették magukat az új élményeket magukba szívó gyermekek körében. Kérdések özönével kellett szembenézniük az őket kísérő óvónőknek és dajka né-

ninek, hiszen nincs az a színes illusztrációval ellátott könyv, ami hasonló hatást és tudászsomjat okozott volna 27 gyermeknek egyszerre. Az esőerdőben tett túraútvonalon váratlan riadalmat okozott egy felhőátvonulás, ami sötéttedéssel és hirtelen záporral járt együtt. A magas páratartalmú, kúszónövényektől pompázó helyen, csak a menedékházban vészelhették át a látogatók az éjszakadást. Másnap a csoportszobában folytatódott az élmények feldolgozása, rajzlapokon ko-

pott a vizet stilizáló kék színes, fogaikat csattogtató cápák, olóliakat meresztgető rákok, sütkérező krokodilok és csendes suhanó ráják jelentek meg az ügyes kezek nyomán. Fényképezőgépet megszegyenítő visszaemlékezések keletkeztek a papíron, amiből fényképekkel vegyített kiállítás nyílt a Napraforgó csoport bemutató falán. Következő „kiruccanás” élményük előre láthatólag Kecskeméten vár rájuk, ahol a csillagok és bolygók birodalma tárul eléjük.

- Maya -

